

Είναι άκυρο το παράρτημα 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993 ⁽¹⁾, ως αντίθετο προς το άρθρο 24 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽²⁾, καθόσον τούτο καταλήγει να θεωρείται ως καταγωγής ΚΟΡΕΑΣ δέκτης τηλεοράσεως κατασκευαζόμενος στην Πολωνία υπό τις προϋποθέσεις που περιγράφονται στη διαδικασία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'Appel de Paris, με απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση Εταιρία Vestel France κατά Διοικήσεως Τελωνείων και Εμμέσων Φόρων

(Υπόθεση C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Δεκεμβρίου 2005, το Cour d'Appel de Paris, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Εταιρίας Vestel France και Διοικήσεως Τελωνείων και Εμμέσων Φόρων, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του εξής ερωτήματος:

Είναι άκυρο το παράρτημα 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993 ⁽¹⁾, ως αντίθετο προς το άρθρο 24 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽²⁾, καθόσον τούτο καταλήγει να θεωρείται ως καταγωγής ΚΙΝΑΣ δέκτης τηλεοράσεως κατασκευαζόμενος στην Τουρκία υπό τις προϋποθέσεις που περιγράφονται στη διαδικασία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις S. Pardo Quintillán και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη δυνάμενο να εξασφαλίσει ότι το ελάχιστο ποσοστό μειώσεως του συνολικού φορτίου που εισέρχεται σε όλους του σταθμούς επεξεργασίας λυμάτων είναι τουλάχιστον 75 % για τον ολικό φώσφορο και τουλάχιστον 75 % για το ολικό άζωτο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων ⁽¹⁾.

2) να καταδικάσει το Λουξεμβούργο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το Λουξεμβούργο ανέφερε το 1999 ότι, αντί να εφαρμόσει αυστηρότερη επεξεργασία σε όλους τους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων στην επικράτειά του, επέλεξε να στηριχθεί στο άρθρο 5, παράγραφος 4, που προβλέπει συνολική εκτίμηση του επιπέδου μειώσεως του αζώτου και του φωσφόρου για όλους τους αστικούς οικισμούς του Λουξεμβούργου.

Ωστόσο, σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες από το Λουξεμβούργο σχετικά με το ποσοστό συνολικής μειώσεως του φορτίου που εισέρχεται σε όλους τους σταθμούς επεξεργασίας, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 4.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να θεωρήσει ότι οι λουξεμβουργιανές αρχές δεν απέδειξαν ότι το ελάχιστο ποσοστό μειώσεως του συνολικού φορτίου σε άζωτο και φωσφόρο φθάνει τουλάχιστον το 75 % για καθεμία από τις δύο παραμέτρους. Κατά συνέπεια, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 4.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 40.